

„Spóźniony słowik”- wiersz Juliana Tuwima

Płacze pani słowikowa w gniazdku na akacji,
Bo pan słowik przed dziewiątą miał być na kolacji.
Tak się godzin wyznaczonych pilnie zawsze trzyma,
A tu już po jedenastej - i słowika nie ma!

Wszystko stygnie: zupka z muszek na wieczornej rosie,
Sześć komarów nadziewanych w
konwaliowym sosie,
Motyl z różną, przyprawiony gęstym
cieniem z lasku,
A na deser - tort z wietrzyka w
księżycowym blasku.

Może mu się co zdarzyło? Może go
napadli?
Szare piórka oskubali, srebrny głosik
skradli?
To przez zazdrość! To skowronek z bandą
skowroniątek!
Piórka - głupstwo, bo odrosną, ale głos -
majątek!

Nagle zjawia się pan słowik, poświstuje, skacze...
"Gdzieś ty latał? Gdzieś ty fruwał? Przecież ja tu płaczę!"
A pan słowik słodko ćwierka: "wybacz, moje złoto,
Ale wieczór taki piękny, że szedłem piechotą!"

„Wiosna, wiosenka”- piosenka

1. Wiosna wiosenka w moim sercu piosenka .
Przychodzi po zimie ożywia świat.
Świeżym powiewem słońca iskrzeniem,
Obudź się ziemio - pora już wstać.

Ref. Wiosna ,wiosna tak piękna, radosna
Słoneczna, pachnąca, przyrodą kwitnąca
Wiosna, wiosna tak piękna radosna.
To takie proste, śpiewaj i tańcz

2. Gdy deszczyk zaskoczy, otwórz swe oczy
Tęczą na niebie namaluj szlak
Ptaki wracają, głośno śpiewają,
Obudź się ziemio - pora już wstać.

Ref. Wiosna, wiosna tak piękna.....

